

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.07.2001
KOM(2001) 372 endelig

2000/0188 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Den 28.08.2000 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (KOM(2000)386). Det skulle vedtages efter den fælles beslutningsprocedure i henhold til traktatens artikel 251.

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse forelå den 24. januar 2001.

Regionsudvalget meddelte ved brev af 16.02.2001 Rådet og Europa-Parlamentet, at det ikke ville afgive udtalelse om emnet.

Europa-Parlamentet vedtog den 1. marts 2001 en lovgivningsmæssig beslutning med 23 ændringsforslag til Kommissionens forslag. Kommissionen tilkendegav ved denne lejlighed sin stilling til hvert af ændringsforslagene med angivelse af hvilke den kunne tilslutte sig helt eller delvis, og hvilke den måtte afvise.

På denne baggrund har Kommissionen udarbejdet dette ændrede forslag.

2. ÆNDRINGER FORESLÅET AF EUROPA-PARLAMENTET, SOM KOMMISSIONEN IKKE KAN STØTTE

En række af Europa-Parlamentet ændringsforslag har Kommissionen ikke tilsluttet sig. Grundene er følgende:

- Nogle ændringsforslag overlapper bestemmelser i rammedirektivet eller falder uden for dette direktivs anvendelsesområde.

I ændringsforslag 4 indføres en betragtning, der lægger op til at leverandører af transmissions-tjenester udover de betingelser, der er anført i direktivet, skal kunne underlægges indholdsrelaterede betingelser. Indholds krav falder uden for direktivets anvendelsesområde, og de på pålægges indholdsleverandører og ikke leverandører af transmissionstjenester. De eneste indholdsrelaterede betingelser, der kan pålægges leverandører af transmissionstjenester, er dem, der er anført i bilagets del A, punkt 6 og 9, og del B, punkt 1.

Ændringsforslag 14 ville duplikere artikel 4 i direktivforslaget om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Desuden findes klageretten i forvejen for alle afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder, ikke kun for afgørelser om numre og radiofrekvenser.

Ændringsforslag 15 understreger behovet for en bedre balance i frekvensfordelingen mellem offentlige og erhvervs mæssige tjenesteudbydere. Selv om man kan tilslutte sig dette som politisk mål, ville det ikke være hensigtsmæssigt at indføre dette mål i et direktiv om tildeling af radiofrekvenser, efter at de er blevet allokeret til bestemte formål i den nationale frekvensplan. Dette spørgsmål bør ordnes i den foreslåede beslutning om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab.

Tavshedspligt som foreslået i ændring 19 er i forvejen omfattet af artikel 5 i det foreslåede direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

- Nogle ændringsforslag ophæver eller tilføjer krav på en måde, der ikke hænger sammen med direktivforslagets grundlæggende opbygning.

Ændringsforslag 7 og 27 udelader den omsætningsbaserede fordelingsnøgle, Kommissionen har foreslået. Formålet med Kommissionens forslag om en omsætningsbaseret fordelingsnøgle er at sikre, at administrationsafgifterne (som i nogle medlemsstater er store) ikke deles lige over mellem de involverede operatører. Det ville virke diskriminerende til fordel for de eksisterende selskaber. Det er også vigtigt at sikre, at medlemsstaterne ikke erstatter den eksisterende afgiftsmetode, som går ud på at beregne omkostninger pr. enkelttilladelse, med noget mere indviklet og dyrt. Ejheller bør administrationsafgifter, der bygger på tjenestekategorier eller områdedækning, opretholdes, eftersom sådanne kriterier ikke er i overensstemmelse med princippet om generel tilladelse. En omsætningsbaseret fordelingsnøgle opfylder alle disse hensyn og bør derfor fastholdes.

Første sætning i ændringsforslag 8 og første del af ændringsforslag 21 ville pålægge medlemsstaterne at foretrække andre mekanismer end gebyrer til at sikre optimal udnyttelse. Det kunne godt være hensigtsmæssigt i visse tilfælde, men kan ikke gøres til en generel regel, eftersom gebyrer i mange tilfælde vil være det mest gennemskuelige og enkle middel til at sikre optimal udnyttelse.

- Nogle ændringsforslag er uklare eller juridisk tvivlsomme.

Således ser ændringsforslag 9 ud til at lægge op til, at nationale tilsynsmyndigheder skal sammenfatte oplysninger om betingelser og procedurer vedrørende anlægsrettigheder. Det ville være en betydelig ekstra byrde. Hvad der er behov for, er, at de stiller alle foreliggende oplysninger til rådighed i brugervenlig form, f.eks. ved at oprette et netsted med links til relevante oplysninger, som andre myndighedsinstanser ligger inde med.

Det er ikke rimeligt, at ændringsforslag 11 udelader henvisningen til folkesundheden, som er omfattet af traktatens artikel 46. Der kræves ikke særlig tilladelse til at føre samtrafikforhandlinger, sådan som det antydes i første del af ændringsforslag 16. Kommissionen har ikke brug for noget nyt retsgrundlag for at offentliggøre undersøgelser, som foreslået i sidste del af ændringsforslag 21.

3. GENNEMGANG AF DET ÆNDRERE FORSLAG, SOM BYGGER PÅ EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Tydeliggørelse af ordlyden

Europa-Parlamentets ændringsforslag 1, 2, 3, 5, 11 (anden del), 12, 13, 14 (første og anden del), 27 (anden del), 23, 24, 25 og 26 bidrager alle til at tydeliggøre og styrke ordlyden af Kommissionens oprindelige forslag. De er derfor indarbejdet, i nogle tilfælde med mindre formulæringsændringer.

3.2. Styrkelse af bestemmelserne om anlægsrettigheder

Europa-Parlamentet har været særlig optaget af de vanskeligheder, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet har med at få de anlægsrettigheder, de skal bruge til at etablere deres infrastruktur, især når de ikke i forvejen har et landsdækkende net. Da fremme af infrastrukturkonkurrence er et vigtigt aspekt af målet om at fremme konkurrence inden for elektronisk kommunikation i almindelighed, er Kommissionen enig med Europa-Parlamentet. Det har stor betydning, at medlemsstaterne gør, hvad de kan, for at lette ansøgninger om anlægs-

rettigheder og bistå netudbyderne i denne ofte tunge proces. Det oprindelige kommissionsforslag indeholdt derfor et krav om, at de nationale tilsynsmyndigheder skulle udstede erklæringer, der kunne gøre det lettere at skaffe anlægsrettigheder, og et krav om, at der skulle føres et register med alle relevante oplysninger om sådanne rettigheder. På grundlag af Europa-Parlamentet ændringsforslag 8 og 28 er betragtning 16 og artikel 15 blevet styrket, og der er tilføjet et nyt stykke til artikel 14 for at sikre, at anlægsrettigheder ikke indskrænkes kraftigt eller inddrages, med mindre det er nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde, og at virksomhederne i så fald får erstatning. Endelig er grundidéen i anden del af ændringsforslag 16, nemlig at give virksomheder ret til at klage over afgørelser om anlægsrettigheder og over urimeligt langsommelig sagsbehandling for sådanne afgørelser, indføjet i direktivet om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, artikel 10. I nærværende direktivforslag er der indsat en ny betragtning 12 A herom.

3.3. Sanktioner ved brud på betingelserne

Kommissionen erkender, at der er behov for at tydeliggøre artikel 10 om overholdelse af vilkårene, når de overtrædes gentagne gange, sådan som Europa-Parlamentet har foreslået med ændring 18. Til den ende er der indføjet en ny bestemmelse i artikel 10, stk. 2, som tillader tilsynsmyndighederne at afkorte den normale frist på en måned, som virksomhederne har til at fremsætte deres synspunkter eller bringe forholdene i orden. Under alle omstændigheder har tilsynsmyndighederne ret til at pålægge virksomheder strengere straffe for gentagne brud på vilkårene. Kommissionen har imidlertid ment, at det ville være nyttigt at tilføje et nyt stykke i artikel 10 om, at de nationale tilsynsmyndigheder kan hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller kan inddrage eller suspendere brugsrettigheder, når der er tale om alvorlige og gentagne overtrædelser af vilkårene, og når andre skridt ikke har givet resultat.

3.4. Mere harmoniserede gebyrer for brugsret

Europa-Parlamentet har udtrykt betænkelighed ved forskellene mellem de nuværende nationale systemer for gebyrer for brugsret og frygter, at dette kan skabe hindringer på det indre marked. For at opstille visse minimumskriterier for en større grad af harmonisering har Europa-Parlamentet foreslået at styrke artikel 13 om gebyrer for brugs- og anlægsrettigheder. Midlet er at sikre, at systemer for gebyrer for brugsret ikke modvirker de overordnede mål for sektoren for elektronisk kommunikation som opstillet i rammedirektivets artikel 7. Desuden har Europa-Parlamentet i ændring 21 foreslået, at foranstaltninger vedrørende gebyrer for brugsret forelægges efter gennemskuellighedsreglen i det foreslåede direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, artikel 6. Kommissionen har indarbejdet disse elementer af ændringsforslag 21 i artikel 13 i det ændrede forslag.

Derudover har Kommissionen behandlet de alvorlige vanskeligheder, som virksomheder kan få med at finansiere de meget høje engangsudgifter, der er opstået ved auktioner over radiofrekvenser. Formålet med brugsretsgebyrer bør naturligvis være at sikre optimal udnyttelse af ressourcer. Meget store initialudgifter kan i praksis føre til udvælgelse på grundlag af kriterier, der ikke har noget at gøre med optimal ressourceudnyttelse. Kommissionen har derfor indsat et nyt stykke 2 i artikel 13, som nok er mindre foreskrivende end den bestemmelse, Europa-Parlamentet har foreslået, men dog sikrer, at hovedmålet for ethvert system af brugsretsgebyrer ikke mistes af syne.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

henhold til proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resultatet af den offentlige høring i 1999 om rammebestemmelserne for den elektroniske kommunikationssektor, jf. Kommissionens meddelelse af 26. april 2000⁵, **og Kommissionens konklusioner i femte og sjette rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren**, har bekræftet behovet for en mere harmoniseret og mindre bebyrdende regulering af markedsadgangen for elektroniske kommunikations-tjenester og -net i hele EF.
- (2) Grænserne mellem de forskellige elektroniske kommunikationstjenester og -net og de teknologier, der ligger til grund for dem, bliver mere og mere udflydende, og derfor bør der fastlægges en ordning for tilladelser, som gælder på samme måde for **sammenlignelige** tjenester, uanset hvilken teknologi de anvender.
- (3) Der bør bruges et system, der er så lidt bebyrdende som muligt, til at tillade udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net, så der kan komme mere gang i udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester **og af tværeuropæiske kommunikationsnet og -tjenester**, og så tjenesteudbyderne og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stordriftsfordele.
- (4) Disse målsætninger kan bedst virkeliggøres ved at tillade alle elektroniske kommunikationstjenester og -net generelt uden at kræve udtrykkelige beslutninger eller

¹ EFT C 365 af 19.12.2000, s. 230.

² EFT C 123 af 25.4.2001, s. 55.

³ EFT C (Ved brev af 16.02.2001 har Regionsudvalget oplyst, at det ikke afgiver udtalelse om dette direktiv).

⁴ EFT C

⁵ KOM(2000) 239.

administrative afgørelser fra nationale tilsynsmyndigheder, og ved at begrænse eventuelle procedurekrav til kun at omfatte anmeldelse.

- (5) Virksomhedernes rettigheder i henhold til generelle tilladelser må udtrykkeligt angives i disse tilladelser for at sikre konkurrenceligestillingen i hele EF og lette grænseoverskridende forhandlinger om samtrafik mellem offentligt tilgængelige kommunikationsnet.
- (6) Tildeling af særrettigheder kan fortsat være nødvendigt i forbindelse med brug af radiofrekvenser og numre i nationale nummerplaner, herunder præfikser. Rettigheder vedrørende numre kan også tildeles som led i en europæisk nummerplan, f.eks. den virtuelle landekode '3883', som er afsat til medlemslandene i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Disse brugsrettigheder bør kun begrænses, når det ikke kan undgås på grund af knaphed på radiofrekvenser, og for at sikre, at de bruges effektivt.
- (7) De vilkår, som kan knyttes til den generelle tilladelse og til særlige brugsrettigheder, bør begrænses til det strengt nødvendige for at sikre overholdelsen af væsentlige krav og forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen.
- (8) Hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net i henhold til EF-lovgivningen pålægges særlige forpligtelser, fordi de har en stærk markedsposition som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]⁶, bør de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse, samtidig finde anvendelse.
- (9) En generel tilladelse bør kun indeholde vilkår, som specielt vedrører den elektroniske kommunikationssektor. Den bør ikke omfatte vilkår, som allerede gælder i medfør af anden eksisterende national lovgivning, der ikke udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. **De nationale tilsynsmyndigheder kan dog underrette netoperatører og tjenesteudbydere om anden lovgivning, der vedrører deres virksomhed, f.eks. ved henvisninger på deres netsteder.**
- (10) Når efterspørgslen efter radiofrekvenser inden for et bestemt spektrum overstiger de tilgængelige ressourcer, bør de procedurer, der følges i forbindelse med tildeling af disse frekvenser, være hensigtsmæssige og gennemskuelige for at undgå forskelsbehandling og optimere udnyttelsen af disse knappe ressourcer.
- (11) Når det på europæisk plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte formål, bør medlemsstaterne nøje følge disse vedtagelser ved tildelingen af rettigheder til brug af radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.
- (12) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net kan have brug for dokumentation for deres rettigheder i forbindelse med samtrafik og anlægsrettigheder i henhold til en generel tilladelse, især for at lette forhandlinger med de regionale eller lokale myndigheder i andre områder eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Derfor bør de nationale tilsynsmyndigheder forsyne virksomhederne med erklæringer herom efter anmodning eller automatisk som svar på en anmeldelse i henhold til den generelle tilladelse.

⁶ EFT L

- (12a) **Finder virksomheder, at deres ansøgninger om anlægsrettigheder ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med principperne i direktivet om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, eller at afgørelser herom forsinkes urimeligt, bør de have ret til at klage over afgørelser eller langsommelig sagsbehandling i overensstemmelse med det nævnte direktiv.**
- (13) Sanktioner for at overtræde vilkårene for den generelle tilladelse bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder, er det ikke rimeligt at inddrage retten til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til radiofrekvenser eller numre, fordi en virksomhed ikke overholder et eller flere af vilkårene for den generelle tilladelse. Dette berører dog ikke eventuelle hasteforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte træffe i tilfælde af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed eller folkesundheden eller andre virksomheders økonomiske eller driftsmæssige interesser. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle krav om skadeserstatning, som en virksomhed fremsætter over for en anden virksomhed i henhold til national ret.
- (14) De indberetnings- og informationskrav, som tjenesteudbydere pålægges, kan medføre et stort arbejde for både de pågældende virksomheder og tilsynsmyndighederne. Derfor bør disse krav være forholdsmæssigt afpassede, objektivt berettigede og begrænset til det strengt nødvendige. Det er ikke nødvendigt at kræve systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten. Virksomhederne har ret til at vide, hvad de oplysninger, de skal fremlægge, bruges til. Retten til at starte virksomhed bør ikke være betinget af, at der fremlægges oplysninger. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes pligt til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets interesser som led i internationale aftaler.
- (15) Det er tilladt at opkræve administrationsafgifter fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds aktiviteter vedrørende administration af tilladelsessystemet og tildeling af brugsrettigheder. Sådanne afgifter bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheders indtægter og udgifter gøres gennemskuelige via årlige opgørelser over de samlede afgiftsbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet. Dermed kan virksomhederne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem administrationsomkostningerne og afgifterne. Administrationsafgifter må ikke udgøre en hindring for opstart af virksomhed. Afgifterne skal derfor fordeles i forhold til den pågældende virksomheds omsætning på de relevante tjenester, beregnet ud fra regnskabsåret forud for det år, administrationsafgiften opkræves for. Der bør ikke opkræves administrationsafgifter fra små og mellemstore virksomheder.
- (16) Ud over administrationsafgifter må der opkræves gebyrer for brug af radiofrekvenser og numre som middel til at sikre en optimal anvendelse af sådanne ressourcer. Sådanne gebyrer bør ikke hindre etableringen af innovative tjenester og konkurrence på markedet. **Hvor der ikke hidtil er opkrævet gebyrer eller anden ydelse med tilsvarende virkning for tildeling af anlægsrettigheder, bør denne praksis opretholdes.**
- (17) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrunder. Sådanne ændringer skal meddeles alle

berørte parter behørigt i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter på sådanne ændringer.

- (18) Målsætningen om gennemskelighed forudsætter, at tjenesteudbydere, forbrugere og andre interesserede parter har let adgang til oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester, brugsret til radiofrekvenser og numre, nationale frekvensplaner og nationale nummerplaner. Det er en vigtig opgave for de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed og holde dem ajour og at samle alle relevante oplysninger angående anlægsrettigheder, når disse rettigheder administreres af andre instanser.
- (19) Der bør føres tilsyn med, at enhedsmarkedet fungerer som det skal efter de nationale tilladelsesordninger i henhold til dette direktiv. På grundlag af resultaterne af dette tilsyn kan det være nødvendigt med yderligere harmoniseringstiltag, hvis der fortsat findes hindringer på det indre marked. Sådanne tiltag fastlægges efter fremgangsmåden i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
- (20) Når de tilladelser, som gælder ved nærværende direktivs ikrafttræden, afløses af en generel tilladelse og individuelle brugsrettigheder i henhold til dette direktiv, bør det ikke medføre, at tjenesteudbydere, som driver virksomhed i henhold til en eksisterende tilladelse, pålægges mere omfattende forpligtelser eller får mindre omfattende rettigheder, medmindre det er nødvendigt for at undgå ugunstige virkninger for andre virksomheders rettigheder og pligter -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Sigtet med dette direktiv er at indføre et indre marked for elektroniske kommunikationstjenester ved at harmonisere og forenkle reglerne og vilkårene for tilladelse for dermed at lette udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net i hele Fællesskabet.
2. Direktivet omfatter alle tilladelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester] finder tilsvarende anvendelse på nærværende direktiv.

Artikel 3

Generel tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester og -net

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre en virksomhed i at udbyde elektroniske kommunikationstjenester og -net, medmindre det er nødvendigt for at værne om den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.
2. Udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net må kun gøres betinget af en generel tilladelse, **der gælder på hele den pågældende medlemsstats område**. Der kan stilles krav om, at virksomhederne indgiver en anmeldelse, men ikke at de pågældende virksomheder indhenter udtrykkelig beslutning eller anden forvaltningsafgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed, inden de udøver de rettigheder, tilladelsen indebærer. Efter anmeldelse må en virksomhed påbegynde forretningsmæssig aktivitet, om fornødent efter bestemmelserne om brugsrettigheder i artikel 5, 6 og 7.
3. Det må ikke forlanges, at den i stk. 2 omhandlede anmeldelse skal omfatte mere end en erklæring fra en juridisk eller fysisk person til den nationale tilsynsmyndighed om, at førstnævnte har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og fremlæggelse af de minimumsoplysninger, som tilsynsmyndigheden skal bruge for at føre et register over udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net. Disse oplysninger skal begrænses til det strengt nødvendige for at identificere udbyderen og dennes kontaktpersoner, udbyderens adresse og en kort beskrivelse af den tjeneste, der skal udbydes.

Artikel 4

Minimumsliste over rettigheder, som den generelle tilladelse indebærer

~~Selskaber, som må drive virksomhed i henhold til artikel 3, har~~ **En generel tilladelse giver virksomheder** ret til:

- (a) at udbyde ~~offentligt tilgængelige~~ elektroniske kommunikationstjenester **og -net**
- (b) at forhandle samtrafik med andre udbydere af offentligt tilgængelige kommunikations**nettjenester**, som er omfattet af en generel tilladelse hvor som helst i EF, jf. direktiv .../.../EF [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter]⁷.
- (c) at etablere elektroniske kommunikationsnet og **få deres ansøgninger om** de nødvendige anlægsrettigheder **behandlet** i overensstemmelse med **artikel 10** i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
- (d) at få mulighed for at være med til at opfylde forsyningspligten i en del af eller hele medlemsstatens område i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets

⁷ EFT L

direktiv .../.../EF [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]⁸.

Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Hvor det er muligt, og navnlig hvor der kun er ubetydelig risiko for skadelig interferens, må medlemsstaterne ikke gøre brugen af radiofrekvenser afhængig af, at der udstedes individuelle brugsrettigheder, idet de i stedet tager vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser med i den generelle tilladelse.
2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle rettigheder til brug af radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. artikel 6 og 7 og andre regler, der skal sikre en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Sådanne brugsrettigheder tildeles via åbne og gennemsikkelige procedurer uden forskelsbehandling. Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om disse rettigheder kan overdrages **på rettighedshaverens initiativ**, og på hvilke betingelser, jf. artikel 8 i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]. Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med begrænset gyldighed, skal perioden være hensigtsmæssig for den pågældende tjeneste.

3. Den kompetente myndighed træffer, meddeler og offentliggør afgørelse om brugsret hurtigst muligt, og det vil for numres vedkommende sige højst to uger efter at have modtaget **en fuldstændig** ansøgning, for radiofrekvensers højst seks uger efter.
4. Medlemsstaterne må ikke begrænse **antallet tildelingen** af brugsrettigheder, **der tildeles**, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, og da kun i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 6

Vilkår, som knyttes til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre

1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net og brugsretten til radiofrekvenser og numre må kun underlægges de vilkår, som angives i bilagets del A, B og C. Sådanne vilkår skal være objektivt velbegrundede for den pågældende tjeneste, forholdsmæssigt afpassede, gennemsikkelige og uden forskelsbehandling.

⁸ EFT L

2. De særlige forpligtelser, der må pålægges udbydere af elektroniske kommunikations-tjenester og -net, som har en stærk markedsposition i henhold til artikel 8 i direktiv [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter] eller er pålagt at varetage forsyningspligtigheder i henhold til direktiv [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester], skal juridisk udskilles fra de overordnede rettigheder og pligter, som gælder i henhold til den generelle tilladelse. For at sikre gennemskueligheden for virksomhederne henvises der i den generelle tilladelse til kriterierne og procedurerne for at pålægge enkeltvirksomheder sådanne særlige forpligtelser.
3. Den generelle tilladelse må kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører denne sektor som angivet i bilagets del A, og må ikke indeholde vilkår, som allerede gælder for virksomhederne i medfør af andre nationale love.
4. Medlemsstaterne må ikke gentage vilkårene for den generelle tilladelse, når de giver virksomheder ret til at bruge radiofrekvenser eller numre.

Artikel 7

Procedure for begrænset tildeling af brugsret til radiofrekvenser

1. Hvis en medlemsstat overvejer at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, skal den:
 - (a) tage behørigt hensyn til, at brugerne skal have størst mulig fordel af tjenesterne, og at konkurrencen skal kunne udvikle sig frit
 - (b) give alle interesserede parter, bl.a. brugere og forbrugere, tilstrækkelig lejlighed, dvs. mindst 30 dage, til at tilkendegive deres holdning til en eventuel begrænsning
 - (c) offentliggøre sin beslutning om at begrænse tildelingen af brugsret, med angivelse af årsagerne hertil
 - (d) tage begrænsningen op til revision med rimelige mellemrum eller efter anmodning fra virksomhederne, og
 - (e) opfordre til, at der indsendes ansøgninger om brugsret.
2. Hvis en medlemsstat konstaterer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser, offentliggør den dette og opfordrer til, at der indsendes ansøgninger om sådanne rettigheder.
3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, detaljerede, gennemskuelige, forholdsmæssigt afpassede og uden forskelsbehandling. Enhver udvælgelse af denne art skal i fornødent omfang tilgodese konkurrenceudviklingen, indførelsen af innovative tjenester og forbrugerfordele.

4. Hvis der bruges sammenligning af bud, må medlemsstaterne forlænge den maksimumsperiode på seks uger, som omhandles i artikel 5, stk. 3, så længe det er nødvendigt for at sikre, at sådanne procedurer er retfærdige, rimelige, åbne og gennemskuelige for alle interesserede parter, dog højst med seks måneder.

Disse tidsfrister gælder med forbehold af gældende internationale aftaler om anvendelse af radiofrekvenser og banepositioner.

Artikel 8

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Hvis brugen af radiofrekvenser er harmoniseret, og der er indgået aftaler om vilkår og procedurer for adgang hertil jf. beslutning [om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab]⁹ og andre fællesskabsregler, overholder medlemsstaterne disse aftaler ved tildeling af brugsret til radiofrekvenser. De foreskriver ikke vilkår, tillægskriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af den harmoniserede tildeling af radiofrekvenser.

Artikel 9

Erklæringer, som kan lette udøvelsen af anlægs- og samtrafikrettigheder

Efter anmodning fra en virksomhed udsteder medlemsstaterne i løbet af højst én uge erklæringer, som bekræfter, at virksomheden har ret til at ansøge om anlægsrettigheder og/eller forhandle samtrafik i henhold til den generelle tilladelse, for dermed at lette udøvelsen af disse rettigheder over for andre instanser eller andre virksomheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan sådanne erklæringer også udstedes som automatisk svarskrivelse som opfølgning på en anmeldelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

Artikel 10

Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten

1. Den nationale tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med artikel 11 anmode virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester eller -net, der er omfattet af den generelle tilladelse, eller som gør brug af brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, om at fremlægge oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten overholdes.
2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den passende lejlighed til at tilkendegive sin holdning eller bringe forholdet i orden, senest en måned efter at virksomheden underrettes herom, eller inden for en frist, som aftales mellem virksomheden

⁹ EFT L

og tilsynsmyndigheden. **Ved gentagen overtrædelse af et vilkår kan den nationale tilsynsmyndighed afkorte denne frist.**

- 3 Hvis den pågældende virksomhed ikke bringer forholdet i orden inden for den i stk. 2 angivne frist, tager den nationale tilsynsmyndighed hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede skridt til at sikre overholdelsen. Disse foranstaltninger og deres begrundelser meddeles virksomheden, senest en uge efter de er vedtaget, og mindst en uge inden de træder i kraft.
4. **De nationale tilsynsmyndigheder må hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller -net, eller de må inddrage eller suspendere dens brugsrettigheder, hvis den begår alvorlige og gentagne brud på vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsrettighederne eller på bestemte forpligtelser, og hvis de skridt til at sikre overholdelsen, der er omhandlet i stk. 3, ikke har givet resultat.**
- 4.5. Når en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige sikkerhed eller folkesundheden eller volder alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationstjenester og -net, må medlemsstaterne træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at bringe forholdet i orden. Den pågældende virksomhed gives derefter passende lejlighed til at tilkendegive sine synspunkter og foreslå mulige løsninger.
- 5-6. Virksomheder har ret til at indklage foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, efter proceduren i artikel 4 i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Artikel 11

Oplysninger, som kræves i forbindelse med den generelle tilladelse og brugsrettigheder

1. Bortset fra oplysnings- og indberetningskrav i henhold til anden national lovgivning end den generelle tilladelse må medlemsstaterne ikke stille krav om, at virksomhederne fremlægger oplysninger i forbindelse med den generelle tilladelse, som ikke er forholdsmæssigt afpasset og objektivt begrundet med henblik på:
 - (a) systematisk kontrol af overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i bilagets del A, vilkår nr. 6 i del B og vilkår nr. 5 i del C, og af overholdelsen af de forpligtelser, som omhandles i artikel 6, stk. 2
 - (b) kontrol af overholdelsen af de i bilaget angivne vilkår i enkelttilfælde, hvor der er modtaget en klage eller hvor den nationale tilsynsmyndighed af anden grund er af den opfattelse, at et vilkår overtrædes
 - (c) sammenligning af bud ved tildeling af radiofrekvenser
 - (d) offentliggørelse af sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne
 - (e) klart angivne statistiske formål

- (f) markedsanalyse med henblik på de formål, som angives i direktiv [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter] eller i direktiv [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de oplysninger, der angives i litra a), b), d), e) og f) i første afsnit forud for eller som betingelse for, at virksomheden går ind på markedet.

2. Kræver medlemsstaterne, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere dem nærmere om, hvilket formål disse oplysninger skal bruges til.

Artikel 12

Administrationsafgifter

1. Eventuelle administrationsafgifter, som opkræves fra virksomheder, der udbyder en tjeneste i henhold til den generelle tilladelse
- (a) må i alt højst dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administrationen, kontrollen og håndhævelsen af den gældende generelle tilladelsesordning og af tildelingen af brugsrettigheder og
 - (b) skal fordeles mellem de enkelte virksomheder i forhold til hver virksomheds omsætning i det foregående regnskabsår på de tjenester, som den generelle tilladelse eller brugsretten gælder for, og som udbydes på det indenlandske marked i den medlemsstat, som pålægger afgiften.
2. Virksomheder med en årlig omsætning på under 10 mio. EUR på de relevante i stk. 1, litra b), omhandlede tjenester, skal friholdes fra at svare administrationsafgifter.
3. Når medlemsstaterne pålægger administrationsafgifter, offentliggør de en **tilstrækkelig detaljeret** årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede beløb af de afgifter, der er opkrævet. **Hvis På baggrund af forskellen mellem det samlede afgiftsbeløb overstiger og administrationsomkostningerne**, foretages der året efter passende efterjusteringer.

Artikel 13

Gebyrer for brugs- og anlægsrettigheder

1. Medlemsstaterne må lade den myndighed, som tildeler brugsret til radiofrekvenser og numre eller anlægsrettigheder, opkræve gebyrer for dette på en måde, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Sådanne gebyrer skal være uden forskelsbehandling, gennemskelige, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål, og **de må ikke** ~~skal navnlig tilgodeses~~ **modvirke følgende mål:** ~~behovet for at fremme etableringen af innovative tjenester og konkurrence.~~

- at brugerne får maksimalt udbytte i form af valgmuligheder, priser, kvalitet og pris/kvalitetsforhold
 - at sektoren for elektronisk kommunikation er fri for konkurrenceforvridning eller -begrænsning
 - at der tilskyndes til effektiv investering i infrastruktur og innovation
 - at fremkomst af hindringer på det indre marked undgås, og at der skabes lige vilkår i hele EU.
2. Når udvælgelse foregår ved sammenligning af bud, og gebyrer for brugsret til radiofrekvenser helt eller delvis består i engangsbeløb, skal der tilbydes passende betalingsordninger, som sikrer, at sådanne gebyrer ikke i praksis fører til udvælgelse på grundlag af kriterier, der ingen forbindelse har med målet om at sikre en optimal udnyttelse af radiofrekvenserne.
 3. Påtænker en national tilsynsmyndighed at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel, skal den bekendtgøre disse, jf. artikel 6, stk. 2, 3 og 4 i direktiv .../.../EF [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Artikel 14

Ændring af rettigheder og pligter

1. Medlemsstaterne må i objektivt begrundede tilfælde og på forholdsmæssigt afpasset vis ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, der vedrører generelle tilladelser og brugs- og anlægsrettigheder. Medlemsstaterne skal i god tid orientere om, at de har til hensigt at foretage sådanne ændringer, og give interesserede parter, herunder brugere og forbrugere, en periode, **der står i rimeligt forhold til de påtænkte ændrings økonomiske og driftsmæssige følger og er** på mindst fire uger, til at tilkendegive deres synspunkter på de foreslåede ændringer **efter fremgangsmåden i artikel 6, stk. 1, i direktiv .../.../EF [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].**
2. **Medlemsstater må ikke i væsentlig grad indskrænke eller helt inddrage anlægsrettigheder inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, medmindre dette er nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed eller orden. I sådanne tilfælde har udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester krav på en passende erstatning.**

Artikel 15

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende generelle tilladelser og

brugsrettigheder offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

2. Hvis afgørelser om afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende anlægsrettigheder træffes af forskellige instanser, offentliggør og ajourfører medlemsstaterne på passende vis et register over alle sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår **med nærmere angivelse af de respektive kompetente myndigheder**, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

Artikel 16

Det indre markeds funktionsevne

Hvis forskelle mellem nationale afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende generelle tilladelser eller tildeling af brugsrettigheder skaber hindringer på det indre marked, kan Kommissionen vedtage foranstaltninger for at harmonisere sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår i henhold til artikel 19, stk. 3, i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

For at fastslå, om der eksisterer sådanne hindringer på enhedsmarkedet, undersøger Kommissionen med jævne mellemrum, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer, og hvordan udbuddet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig, og fremlægger rapporter herom for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 17

Gældende tilladelser

1. Medlemsstaterne bringer de tilladelser, som gælder ved dette direktivs ikrafttræden, i overensstemmelse med direktivets bestemmelser senest den 31. december 2001.
2. Hvis anvendelsen af stk. 1 begrænser rettigheder eller udvider forpligtelser, der er fastlagt i gældende tilladelser, kan medlemsstaterne højst forlænge gyldigheden af disse vilkår til 30. juni 2002, og kun hvis andre virksomheders rettigheder i henhold til EF-lovgivningen ikke derved anfægtes. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og deres begrundelser.
3. **Er der allerede inden dette direktivs gennemførelse i national ret opkrævet administrationsafgifter for en periode efter den dato, hvorfra det finder anvendelse, modregnes disse i de afgifter, der skal betales fra og med direktivets anvedelsesdato.**

Artikel 18

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, og til senere ændringer af disse forskrifter.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Europa-Parlamentets vegne
formand*

*På Rådets vegne
formand*

BILAG

Vilkårene i dette bilag er det maksimale, som må knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a).

A. Vilkår, som må knyttes til en generel tilladelse

1. Bidrag til finansiering af forsyningspligtgydelser i henhold til direktivet [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
2. Administrationsafgifter i henhold til nærværende direktivs artikel 12
3. Interoperabilitet mellem tjenester og samtrafik mellem net i henhold til direktivet [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter]
4. Slutbrugernes adgang til numre fra den nationale nummerplan i henhold til direktivet [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
5. Miljøbeskyttelse eller by- og landsplanlægning, herunder vilkår i forbindelse med adgang til offentlig eller privat ejendom og vilkår i forbindelse med samhusning og fælles brug af faciliteter i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
6. Transmissionspligt for angivne radio/tv-kanaler i henhold til direktivet [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred inden for den elektroniske kommunikationssektor i henhold til direktivet [om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor]
8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som specifikt gælder for den elektroniske kommunikationssektor, f.eks. vilkår i henhold til direktivet [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
9. Forpligtelser vedrørende transmitteret indhold, navnlig med henblik på beskyttelse af mindreårige i henhold til artikel 2a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF
10. Oplysninger, som skal fremlægges som led i en anmeldelsesprocedure i henhold til nærværende direktivs artikel 3, stk. 3, og til andre formål som angivet i nærværende direktivs artikel 11.
11. Kompetente nationale myndigheders muligheder for lovlig opfangning i henhold til direktivet [om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor] og direktiv 95/46/EF.

12. Betingelser for brug i katastrofesituationer for at sikre kommunikationen mellem nødtjenester og myndighederne og udsendelser til offentligheden.
13. Foranstaltninger, som i henhold til fællesskabslovgivningen skal mindske omfanget af elektromagnetiske felter, som offentligheden udsættes for fra elektroniske kommunikationsnet.

B. Vilkår, som må knyttes til brugsret til radiofrekvenser

1. Angivelse af, hvilken tjeneste frekvensen skal bruges til, herunder ~~også vilkår vedrørende det indhold, der udbydes~~ **i givet fald om en frekvens bruges til udelukkende at transmittere et specifikt indhold.**
2. Effektiv anvendelse af frekvenser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
3. Vilkår, som skal forhindre skadelig interferens.
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
5. Overdragelse af rettigheder **på rettighedshaverens initiativ** og af betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.
7. Eventuelle forpligtelser, som den virksomhed, der får brugsretten, har påtaget sig under en udvælgelsesprocedure med sammenligning af bud.

C. Vilkår, som må knyttes til brugsret til numre

1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til.
2. Effektiv anvendelse af frekvenser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
3. Nummerportabilitetskrav i henhold til direktivet [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
5. Overdragelse af rettigheder samt betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.